

ODWŁOCZENIE (4) *sb n*

Oba o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é oraz -é.

sg N odwłoczeni(e) (3). ◇ G odwłoczeni(a) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. odwłoczny.

Odłożenie na inny termin, odroczenie; opóźnienie, zwłoka; dilatio HistAl; procrastinatio, sustentatio
Mącz (4) : Sustentatio, Podpieranie/ ciefzenie/ też odwłoczenie. Mącz 448c, 67b; [odwłoczenie et
odwłoká/ Dilatio, mora, cunctatio, prorogatio. Volck Ooo3v].

odwłoczenie czego (1): Opuźczenie też y odwłoczenie íprawiedliwości świeckiej/ á zwłafzczá tych
krzywd/ ktore ná feymách rok máią: iáko może być bez wielkiej boiáźni pomśty bozkiej? SkarKazSej
703b.

Wyrażenie przyimkowe: »bez odwłoczenia« (1): czyńfz też ktory zwykł dawać Dariufowi áby gi mu
beż záadne⁸⁰ odwłoczenia [sine omni dilatione] wydał HistAl B7v.

Synonimy cf ODWŁOKA.

Cf ODWLECZENIE, ODWŁOCZYĆ, ODWŁOKA

ZZa